Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres (Text refós per LesLleis.com)

Totes les referències fetes a l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) en aquesta llei s'entenen fetes a l'Autoritat Financera Andorrana (AFA) per la disposició final primera de la Llei 12/2018, del 31 de maig, de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Ràtio de solvència
  - Article 1

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de febrer de 1996 ha aprovat la següent:

Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres

Exposició de motius

La Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer, de data 11 de maig de 1995, en l'apartat a) de la seva disposició transitòria quarta, preceptua que el Consell General haurà de regular, durant els sis mesos següents a l'entrada en vigor de la mateixa Llei, els criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, incloses les normes de ponderació en matèria de fons propis, previstos a l'article 18 de la Llei d'ordenació del sistema financer.

El referit article 18 de la Llei d'ordenació del sistema financer explicita que les entitats bancàries -i, quan i en els conceptes que correspongui, les entitats financeres- estaran obligades a mantenir una estructura financera ordenada a assegurar la capacitat d'atendre les seves obligacions. Aquesta capacitat s'ha d'observar bàsicament des d'una doble perspectiva: d'una banda, mitjançant una quantificació de la suficiència dels fons propis; de l'altra banda, per obra d'una adequada relació temporal entre els venciments de les obligacions i la disponibilitat de les inversions.

El Consell General parteix de la premissa que la garantia més efectiva, i insubstituïble, de la solvència i de la liquiditat d'una entitat financera ve donada per l'autoexigència professional dels seus dirigents que, per principi, s'ha de realitzar a través d'una gestió presidida, sempre, per una gran prudència. Les normes volen ser una constatació tècnica d'aquesta prudència, manifestada en una estructura financera que demostri la suficiència de fons propis de l'entitat i uns índex que reflecteixin una política ben mesurada en la utilització dels recursos de tercers.

La present Llei es desenvolupa a partir de les dues pautes següents:

La primera és que les normes relatives a la solvència i a la liquiditat de les entitats financeres andorranes han de ser establertes segons un elevat nivell d'exigència, a fi de mantenir la solidesa de l'estructura del sistema financer.

La segona és que aquest nivell d'exigència quedi quantificat de tal manera que la ràtio de solvència -formulada a partir de les recomanacions del Comitè de Basilea- i la de liquiditat mínimes siguin superiors a les que prevalen als països que ens poden servir de referència, a fi que la normativa exigida contribueixi a donar al sistema financer andorrà una imatge global comparativament favorable en l'àmbit internacional.

A aquestes dues idees de base que configuren les qüestions de fons, se n'hi ha afegit una tercera que fa referència a la forma d'establir els càlculs de les ràtios i el control del seu compliment. La voluntat dels legisladors és que els procediments de càlcul i de seguiment siguin establerts de tal manera que puguin ser eficients sense ser prolixos, evitant l'intervencionisme burocràtic, a fi de resguardar els valors inherents a l'eficàcia empresarial de les entitats integrades en el sistema financer andorrà, la discreció i la no ingerència en les seves relacions amb els clients.

La realitat actual del sistema financer andorrà, i la situació del seu nivell normatiu, fa que els preceptes de la llei referits a la solvència afectin d'una manera molt més determinant les entitats bancàries i que els de liquiditat les afectin d'una manera exclusiva. El desenvolupament normatiu de les entitats financeres no bancàries, previst per al 1996, indicarà les eventuals noves disposicions que calgui establir per afavorir la solidesa estructural d'aquestes entitats.

És a partir dels precedents raonaments que el Consell General ha aprovat la present Llei:

Capítol primer. Ràtio de solvència

Article 1

Les entitats bancàries estan obligades a mantenir una relació apropiada entre la xifra dels seus fons propis i la del conjunt dels seus compromisos econòmics envers tercers.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït Subscripció Ja Estic Registrat